

EQUIPO CRÓNICA

CRÓNICA D'UN TEMPS

Exposició a Xàtiva

Del 25 de març al 26 de juliol de 2026

Espai Cultural Sant Domènec

Museu de Belles Arts - Casa de l'Ensenyança

L'exposició Equipo Crónica | Crònica d'un temps proposa un recorregut per l'univers d'este col·lectiu fonamental en la renovació de l'art valencià i espanyol de la segona mitat del segle XX, amb influència internacional i obra formant part de col·leccions de museus de tot el món. El projecte posa en valor l'exercici d'indagació històric-plàstica que els artistes van dur a terme al llarg dels anys de treball conjunt. La seua obra, profundament arrelada en el context polític i social de la dictadura i la transició, és també el resultat d'un intens diàleg amb altres creadors, pensadors i moviments que formaven part del teixit cultural valencià i europeu del moment.

Esta crònica d'un temps ens convida a comprendre com l'art pot convertir-se en una forma de memòria crítica i, al mateix temps, una reflexió sobre la representació, els mites col·lectius i els mecanismes del poder visual. I és que la pintura d'Equipo Crónica es construeix a partir d'un exercici constant de diàleg amb la història de l'art. Solbes i Valdés van demostrar un coneixement profund de les avantguardes i de la tradició pictòrica europea, que van convertir en matèria primera del seu treball. No es tractava només d'homenatjar els mestres, sinó de reinterpretar-los des d'una mirada crítica i contemporània.

Així mateix van realitzar amb els diferents moviments artístics que van captar la seua atenció, com el constructivisme, l'art pop o el figurativisme, entre altres, tots ells visibles en les seues obres. Les seues obres prenen com a punt de partida imatges recognoscibles del patrimoni artístic -de Velázquez a Picasso, de l'art pop a la cultura de masses- per a sotmetre-les a un procés d'apropiació intel·ligent que les transforma en noves icones. Esta operació, que combina l'humor, la ironia i la denúncia, evidencia la capacitat del col·lectiu per a convertir als referents en un llenguatge visual propi, alhora rigorós i subversiu.

Distribució espacial

Les obres s'articulen en dos espais complementaris:

1. Sant Domènec, que acull les peces de gran format, testimoniatges de l'ambició plàstica i conceptual del grup.
2. La Casa d'Ensenyança, on es presenten obres de formats mitjans i xicotets, juntament amb algunes peces de major dimensió que estableixen un diàleg més íntim amb l'espectador.

Distribució temàtica

Sant Domènec | Laboratori d'idees

La mostra, com ja s'ha comentat, busca posar en valor la investigació històric-plàstica duta a terme per Solbes i Valdés durant la seua etapa com a col·lectiu, de manera que la distribució de les obres respon a criteris estilístics i referencials.

En el cas de Sant Domènec, la selecció de peces és conseqüència de la seua grandària i estes es distribuïxen en suports individuals situats per davant de les capelles, generant un espai delimitat i permetent una lectura fluida del conjunt alhora que la possibilitat de gaudir de cada peça de manera individual sense elements disruptius als costats.

El primer suport o introductorí és el que guarda el text explicatiu sobre el leitmotiv de la mostra, i que busca introduir als visitants en l'univers d'Equipo Crónica.

El front de suports situat a nord (en línia amb la porta d'accés) ocupa dos capelles en les quals diverses obres s'enfronten, algunes de les quals, com La manifestació, es remunten a una primera etapa en la qual les referències es localitzen en els mitjans de comunicació de masses. Així mateix, una peça trenca la composició per capelles i mira a l'espai central: Picnic torero, obra representativa del col·lectiu en la qual entremesclen diverses referències plàstiques.

Enfrontades a estes, en la part sud, poden contemplar-se obres com ara Bolas y Cilindros, Los Monstruos, Ma Jolie o Roturas I, les quals mostren un viatge cap a la metafísica o el cubisme. En conjunt, les obres exposades destaquen precisament per l'espai com a base per a transmetre un missatge.

Casa de l'Ensenyança

Del barroc a l'art pop

El recorregut comença per la sala dreta, amb obres que es remunten fins al període barroc com Meninas en el chalet o Menina I, inspirades en l'obra de Diego Velázquez. Al costat, es troben unes altres que van del barroc al neoclassicisme i que s'inspiren en l'obra de Goya i Gisbert, com són Torrijos y 52 más i Aquelarre 71, on encara s'aprecia la influència de Goya però existix una clara i protagonista presència de l'art pop.

Constructivisme | Abstracció

En la part oposada es troben les obres Hombre desde la ventana, Suburbio o Ventana i nube, Edición matinal, Luminosos o La lluvia, les quals són un exercici per part d'Equip Crónica de tendència cap a l'abstracció. Peces que deixen de costat eixes representacions que buscaven la força del color de l'art pop i representacions pròpies de la cultura popular, i se submergixen en una planitud més hopperiana. Estes conviuen amb una altra mena d'abstracció, aquella marcadament geomètrica proposta pel constructivisme, amb l'obra Fielros.

Fig. 01. Torrijos y 52 más, Equipo Crónica

Fotografia i cinema

A continuació, s'exposen peces en les quals s'aprecia una clara referència a mitjans com la fotografia i el cinema, amb una obra que és representativa d'Equipo Crónica i, sobretot, de l'estil amb el qual habitualment s'associa este col·lectiu. Es tracta del Latin lover, on es representa el perfil de Rodolfo Valentino. Al costat d'esta es pot contemplar l'obra Sense títol, inspirada també en el món del cinema, i particularment en la pel·lícula la Jungla d'asfalt, així com Los límites del espejo, Solana en París i Procedimientos I, que es basen en fotografies per al seu desenrotllament.

Cubisme i costumisme

Este és un espai que combina pintura i escultura. Des del cubisme, amb peces com El pincel mágico, es connecta amb el costumisme, amb obres com a Café, copa y puro, amb un conjunt de peces que exemplifiquen el seu interès pels diferents suports i la seua incansable recerca de referències.

Gràfica

Este espai inspirat en les idees de Walter Benjamin es dedica a la reproductibilitat, i, si és el cas, al propòsit d'acostar l'art a tots els estrats de la societat independentment del seu poder adquisitiu. En este, en les parets entre els finestrals s'exposen les obres Un día en el camp i La inauguració, originals dels quals es van fer reproduccions seriadetes. En la paret del suport que queda per davant de la rampa, s'exposen les obres El telegrama, El suplicio, Él i La factoría y yo, totes elles exemples d'obra gràfica. Per baix, un altre exercici d'acostar l'art a la ciutadania, on s'exposa una mostra de revistes en les quals Equipo Crónica es va ocupar de la coberta, així com de portades d'LPs.